

og denne Institution, der har bestaaet i 56 $\frac{1}{2}$ Aar, har i alt ydet 43,343 Laan til et samlet Beløb 565,687,900 Kr. Det er ret betydeligt. Jeg ser saa endvidere, at en Taler paa dette Repræsentantmøde har omtalt den forbavsende Fremgang, der saas i konkurrerende Foreninger, altsaa i Foreninger, der konkurrerer med Østifternes Kreditforening, navnlig da i Københavns Kreditforening. Han mener, at Grunden hertil er den, at denne Forening gav større Laan end Østifternes Kreditforening. Den havde derved faaet mange Ejendomme, som Østifternes Kreditforening burde have haft. Ser De, det er denne Udtalelse af denne Mand, som gælder for at være en kyndig Mand, som jeg vil fastholde. Thi det er den, som aabner min Frygt for, at vi ogsaa kunne gaa en Udvikling i Møde ved vore Kreditforeningsinstitutioner, som kan blive truende. Thi naar disse Institutioner have taget et saadant Omfang som Østifternes Kreditforening, og der saa opstaar Konkurrence-trang imellem dem, hvor den ene byder den anden over i Retning af Taksationernes Gaaen i Vejret og i Retning af at give stigende Laan i Forhold til de foretagne Taksationer, saa ere vi der inde paa et Skraaplan eller saa vidt, at man bør tage sig i Agt og raabe Vagt i Gevær. Thi skal det komme dertil, at det ikke blot skal være Bankerne og til Nød Sparekasserne, der volde os finansielle Forlegheder, men tillige Kreditinstitutioner af den Art, her er Tale om, bliver Faren større, end den allerede er. Jeg har derfor villet nævne dette Spørgsmaal, for at det kunde blive Gjenstand for Eftertanke ogsaa hos andre indenfor disse Vægge. For øvrigt skal jeg bemærke, at naar man ser paa vore Kreditinstitutioner og paa de efter vore smaa Forhold vældige Beløb, som udlaanes, kommer man derud fra til en Bekræftelse af Sætningen om, at Danmark er et lidet, pantsat Land (Afbrydelse). Der skal et Komma ind imellem.

Som for andre ærede Medlemmer var den Programudtalelse, der blev fremsat af den nuværende Konseilspræsident, medens han stod her som fungerende Finansminister, om, at vi nu maatte komme til Sparsommelighed efter en større Maalestok i vor Statshusholdning, ogsaa tiltalende for mig. Jeg takker den højtærede Minister for de Udtalelser, han fremsatte, det Blik, han kastede udover hele vor finansielle Situation, og jeg mener, at de Anvisninger, han gav os, bør efterkommes. Jeg skal heller ikke, naar

jeg nu gaar over til nogle rent specielle Bemærkninger, i særlig Grad kræve forøgede Udgifter.

Jeg vilde gerne begynde med at rette et Spørgsmaal til den højtærede Minister for offentlige Arbejder om, hvad der foranlediger, at adskillige Embeder, Stationsforstanderembeder osv., under hans Resort forblive ubesatte efter at have staaet ledige, jeg tror endog, det kan dreje sig om $\frac{3}{4}$ Aar. Der er nogen Forundring over, at disse Embeder endnu ikke ere blevne besatte.

Jeg vil dernæst ogsaa stille et Spørgsmaal, som delvis ligger under den højtærede Minister for offentlige Arbejder, men for øvrigt maaske nærmest bør rettes til den højtærede Finansminister. Kunne vi ikke snart blive fri for den Anomali, at en Udgift som f. Eks. den til et nyt Posthus i Horsens, for saa vidt den bæres af Postvæsenet, betragtes som en ordinær Statsudgift, men for saa vidt den bæres af Telegrafvæsenet, opføres paa § 27 som Erhvervelse af Formue? Jeg har gjort opmærksom paa dette et Par Gange, og da der ikke er flere tilbage af den Slags for disse Væseners Vedkommende, burde man ogsaa se at komme helt bort derfra.

Til den højtærede Landbrugsminister vil jeg rette det Spørgsmaal, om man ikke snart kunde skride til nogen Reduktion af visse betydelige Udgifter paa Landbrugsministerens Budget. Jeg tænker f. Eks. paa den Million og 33,000, der anvendes til Præmier til Husdyravlens Fremme, og som vist snart kunde trænge til nogen Reduktion. Jeg nævner kun dette eksempelvis. Der er sikkert andre af de opførte Bevillinger, om hvilke det samme gælder. Det er jo muligt, at der kunde være andre Omraader, f. Eks. Planteavlens Fremme, hvor der i dette Øjeblik kunde være Trang til noget mere Støtte. Men hvad jeg nævner, er sikkert rigtigt, og det er med nogen Undren, at mange Mænd i Landet se paa den Retning, den jydsk Hesteavl har taget. Der er endogsaa alvorlige og indsigtfulde Mænd, der gaa saa vidt, at de til Tider betegne denne Retning som ikke værende fri for i nogen Maade at være Svindleri. Og hvis en saadan Formening skulde brede sig, tror jeg dog, der var Grund til, at Sagen blev tagen under Overvejelse og ogsaa blev tagen under Overvejelse ud fra det Synspunkt, at vi maa holde godt Hus med vore Statsmidler.

Til den højtærede Kultusminister vil jeg rette forskellige Bemærkninger. Først om Folkehøjskolerne. Jeg har i disse Dage